

322.1 /
475

4000 / Doc 9.022
322.1

Euromanifest

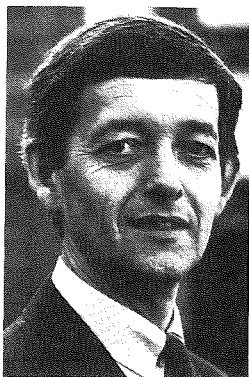
Europese Verkiezingen 1989

Inleiding en verantwoording

Ir. L. van der Waal, SGP

E. van Middelkoop, GPV

mr. R. van Dam, RPF

Op D.V. donderdag 15 juni van dit jaar worden de Nederlandse kiezers in de gelegenheid gesteld 25 leden voor het Europese Parlement te kiezen.

Naar ons oordeel is het gewenst dat de kiezer zich daarbij ook kan uitspreken voor een politiek programma dat principieel kiest voor een vorm van Europese samenwerking uitgaande van zelfstandige Europese staten.

Overleg tussen de SGP, het GPV en de RPF leidde tot de conclusie dat tussen onze partijen ten aanzien van de Europese politiek een grote mate van overeenstemming in politieke opvatting bestaat. Deze drie partijen hebben dan ook besloten voor deze Europese verkiezingen opnieuw met een gemeenschappelijke lijst uit te komen. Die lijst vormt het resultaat van programmatische samenwerking, waarvan dit manifest, gebaseerd op de verkiezingsprogramma's de politieke hoofdlijnen weergeeft.

De samenwerking maakt geen inbreuk op eigen grondslag en karakter van SGP, GPV en RPF die zich als zelfstandige politieke partijen aan de kiezer presenteren. De respectieve kandidaten van de drie partijen staan voor het verkiezingsprogramma van hun partij.

Voor de SGP: Nederland, let op uw zaak.
Voor het GPV: Vrij koninkrijk in Europa.
Voor de RPF: Europa, samen maar niet één.

Deze programmatische samenwerking stelt de kiezer in staat een verantwoorde keus te maken uit de partijen in Nederland die meedingen naar een zetel in het Europese Parlement en daarmee bij te dragen aan de versterking van onze sinds 1984 aanwezige vertegenwoordiging. Een verantwoorde keus, met name nu meer dan ooit aandacht wordt gevraagd voor het wegvallen van de grenzen na 1992. Een keus ook voor de door ons gewenste positie van het Europese Parlement in de Europese samenwerking.

Richting

Op koers ... maar in welke richting?

In de samenwerking binnen de EG is de laatste jaren duidelijk beweging gekomen. Een lange periode van stagnatie en gebrek aan besluitvorming heeft plaats gemaakt voor een zekere dynamiek. Het werkprogramma van de Europese Commissie ter verwezenlijking van de interne markt in 1992 en ondersteund door de lidstaten heeft daaraan belangrijk bijgedragen. Bovendien heeft het jaartal 1992 een sterk psychologisch effect verkregen doordat het niet alleen wordt voorgesteld als het jaar van volledige bewegingsvrijheid voor de burgers van de lidstaten, maar ook met het vooruitzicht op extra economische groei, lagere consumptieprijzen en toenemende werkgelegenheid.

Tegelijkertijd valt echter te constateren dat deze dynamiek in het proces van samenwerking in de Europese Gemeenschappen de vraag naar het Europa van de toekomst nieuwe actualiteit heeft gegeven. Voor velen is '1992' het voorportaal naar een uiteindelijk Verenigd Europa. Dat blijkt uit de onderwerpen die nu ter discussie worden gesteld. Vraagstukken die nauwelijks te maken hebben met het tot standbrengen van de interne markt maar in feite "voorbij" 1992 liggen. We denken aan het zgn. 'sociale Europa', de Europese cultuur, de uitbreiding van bevoegdheden van het Europese Parlement en de economisch-monetaire unie.

De vooral economische samenwerking waarop het werkprogramma van de Europese Commissie is gericht krijgt hiermee duidelijk politieke dimensies die de doelstelling van '1992' ver te buiten gaan en die ingrijpende gevolgen zullen hebben voor de soevereiniteit van de lidstaten. Het gaat om niets minder dan de vraag of men voortzetting wil van de huidige structuur van samenwerkende zelfstandige naties of dat men de ontwikkeling naar de interne markt in het perspectief wil plaatsen van een Verenigd Europa met uiteindelijk een 'Europese regering'.

Wij menen dat op deze splitsing van wegen de politieke partijen een duidelijke politieke keus moeten maken. Wij nemen voor ons politieke handelen ons uitgangspunt in het Woord van God en willen ons inzetten voor samenwerking van zelfstandige naties.

Uitgangspunten

Bijbels genormeerde politiek ook in Europa

Bij het formuleren van beleid of wetgeving gaat het niet alleen om doelmatigheid of zakelijkheid. Het komt er ook op aan voor welk doel wij ons willen inzetten en hoe wij dat denken te realiseren. Bij het zo gestalte geven aan de ontwikkeling van de samenleving is beslissend vanuit welke grondslagen dat gebeurt.

Gods Woord heeft immers normatief gezag. Zowel voor wat betreft het individuele leven als ook voor het samenleven van volken en naties. Dus ook op het politieke vlak binnen de structuur van de Europese Gemeenschappen. Het belang van christelijke politiek blijkt destemeer wanneer wij letten op al de onderwerpen die binnen het Europese Parlement aan de orde komen. Dat betreffen merendeels maar niet uitsluitend aangelegenheden met een technisch of economisch karakter. Ook onderwerpen met een veel duidelijkere levensbeschouwelijke inslag komen aan de orde. Te noemen vallen sociaal-ethische kwesties, milieuregelgeving en beleidskeuzes binnen het kader van de ontwikkelings-samenwerking. Wij zijn op grond hiervan de overtuiging toegedaan dat de stem van de christelijke politiek ook in Straatsburg gehoord dient te worden.

Samenwerking van zelfstandige staten

Uit de tekst van het in 1957 ondertekende EEG-verdrag blijkt dat de (toen zes) lidstaten zijn overeengekomen voornamelijk in economisch opzicht nauwer te gaan samenwerken. Er werd een unieke samenwerking tussen de nationale staten begonnen door oprichting van de zogenoemde Raad van Ministers en de Europese Commissie, waarbij uiteindelijk de Raad beslist over de te nemen besluiten. Het Europese Parlement, toen nog - terecht - 'de Vergadering' genoemd, brengt adviezen terzake uit.

Wij staan een voortgaande lijn van deze samenwerking voor. De oprichting van een 'Europese Unie' (een soort Europese superstaat, gemakshalve soms 'de Verenigde Staten van Europa' genoemd) wijzen wij af.

'Europa' is niet één. De geschiedenis van ons continent laat een verscheidenheid aan volken en landen zien. Volken met een eigen taal en cultuur, waarin ook de christelijke leer het politiek en maatschappelijk handelen op verschillende wijzen heeft beïnvloed. Wij menen dat het behoud van deze diversiteit het best gewaarborgd is in een samenwerking van zelfstandige naties.

Voor ons land speelt de bijzondere historische ontwikkeling hierbij een belangrijke rol. Nederland is ontstaan na een zware strijd om de vrijheid van godsdienst en geweten. Wij danken daaraan de bijzondere plaats van ons Koningshuis, de Nederlandse taal en ons maatschappelijk bestel met de mogelijkheden om christelijke politiek te bedrijven. In een verenigd Europa valt te vrezen dat zich een nivellering van deze waardevolle elementen zal voordoen. Grootschaligheid, nuttigheid en doelmatigheid worden steeds nadrukkelijker de trefwoorden van die nieuwe wereld. Hetgeen versterkt wordt door een materialistisch denken onder invloed van de verwachte voordelen van de interne markt dat snel aan betekenis wint.

Wij zijn dan ook van mening dat de zaak van de christelijke politiek in Europa en ons land het best gediend is wanneer het karakter van de Europese samenwerking gekenmerkt wordt door nauwe samenwerking van zelfstandige lidstaten. Een Europese unie, waarmee bedoeld wordt een federaal Europa met een centraal gezagsorgaan, wordt dan ook door ons afgewezen.

'1992' en daarna

De interne markt

Met de interne markt wordt beoogd één ruimte zonder binnengrenzen tot stand te brengen met vrij verkeer van goederen, personen, diensten en kapitaal. Een omvangrijke operatie. Belangrijke onderdelen hiervan gericht op de afschaffing van onnodige grenscontroles, harmonisatie van technische normen, versterking van het concurrentievermogen van het internationale bedrijfsleven etc. verdienen onze steun.

Ook op het gebied van de milieubescherming en de bestrijding van de internationale criminaliteit biedt een nauwe samenwerking tussen de EG lidstaten positieve mogelijkheden.

De toegenomen onderlinge belangenverstrengeling tussen de lidstaten van de EG hebben ertoe geleid dat diverse problemen een grensoverschrijdend karakter hebben en alleen met een gezamenlijke aanpak effectief kunnen worden bestreden.

De medaille heeft echter ook een andere kant. Met het verdwijnen van de grenzen begeben wij ons niet meer alleen op economisch terrein. Eveneens in politiek opzicht zullen er momenteel moeilijk te voorziene ontwikkelingen op ons afkomen. De interne markt is in al zijn consequenties nog lang niet te overzien. Zullen alle landen ervan profiteren? En hoe zullen de voorspelde voordelen uitpakken voor de verschillende bedrijfstakken? Is in de optimistische verwachtingen ten aanzien van de economische groei ook gedacht aan de extra milieubelasting?

Recente prognoses toegespitst op Nederland zijn beduidend voorzichtiger over de verwachte voordelen van een interne markt. Er dienen aan dit proces volgens ons dan ook duidelijke grenzen te worden gesteld:

- grensbewaking met het oog op het grensoverschrijdende personenverkeer blijft vereist, mede gelet op het voorkomen van criminele activiteiten zoals illegale wapenimport, internationale handel in verdovende middelen en terrorisme;
- grensbewaking blijft noodzakelijk om het nationale toelatingsbeleid ten aanzien van asielzoekers en vreemdelingen te kunnen blijven uitvoeren;
- door allerlei versoepelingen in de controle wordt fraudebestrijding extra belangrijk temeer omdat dit dikwijls hand in hand gaat met de internationale criminaliteit.

Verwacht mag worden dat de concurrentie op Europese schaal zal toenemen.

Een ontwikkeling waarbij toegenomen concurrentie leidt tot meer zondagsarbeid en als gevolg daarvan aantasting van de zondagsrust. Bij alle goede verwachtingen omtrent de interne markt blijft daarom nuchterheid en oplettendheid geboden.

Maar doorslaggevend zijn uiteindelijk niet de materiële voordelen van de interne markt. Van primair belang is de politieke uitwerking daarvan voor de nationale samenleving en de invloed daarvan op de eigen overheid. Steeds zal bezien moeten worden hoe de Europese regelgeving in de nationale wetgeving doorwerkt. Verdere economische samenwerking mag niet als consequentie tot politieke en staatkundige eenwording leiden, maar moet dienstbaar zijn aan de ontwikkeling van een rechtvaardige samenleving. Aan economische samenwerking dienen daarom ook grenzen te worden gesteld.

Relatie Europees Parlement - Nederlands Parlement versterken

Het door ons voorgestane karakter van de Europese regelgeving heeft consequenties voor onze opvattingen over structuur en bevoegheidsverdeling van de Europese instellingen. De Europese regelgeving, in het bijzonder die welke verband houdt met de verwezenlijking van de interne markt, werkt nadrukkelijk door in de Nederlandse wetgeving. Dit maakt het des te belangrijker er voor te zorgen, dat de besluitvorming op Europees niveau aan zorgvuldige parlementaire controle onderworpen is.

Bij de samenwerking die er bestaat tussen de twee machtscentra, nl. de Europese commissie en de Raad van Ministers, speelt het Europese Parlement een voornamelijk adviserende rol.

Het Europese Parlement kan weliswaar het dagelijks bestuur van de EG, nl. de Europese Commissie, ter verantwoording roepen, het Parlement oefent geen controle uit op het orgaan dat de besluiten neemt, nl. de Raad. Daarom kan het Europese Parlement ook moeilijk vergeleken worden met de Nederlandse Tweede Kamer. Deze heeft in een geheel anders opgebouwd staatkundig model tegenover het kabinet wel medewetgevende bevoegdheden.

In de huidige situatie kunnen de nationale parlementen de besluiten, zoals die door de Raad zijn genomen, uitsluitend achteraf controleren door de verantwoordelijke minister achteraf ter verantwoording te roepen. Tegen deze achtergrond bepleiten de meeste partijen uitbreiding van de bevoegdheden van het Europese Parlement. Wij wijzen deze benadering af.

Wij zijn van mening dat pleidooien voor uitbreiding van de bevoegdheden van het Europese Parlement niet losgezien kunnen worden van het streven naar een Europese Unie. Wij bepleiten het behoud van de intergouvernementele vorm van samenwerking in EG verband, waarbij de uiteindelijke besluitvorming bij de Raad van Ministers moet blijven. Ter versterking van de parlementaire controle op de door de Raad genomen besluiten bepleiten wij een gestructureerde relatie tussen Nederlandse Europarlementariërs en het Nederlandse Parlement. Wij zijn van mening dat door middel van zo'n samenwerking de evenwichtige afweging van nationale belangen en de noodzaak tot Europese samenwerking in Europees verband het best zijn gediend. Hiermee zou ook de Europese politiek als een ondersteuning en een verlengstuk van de nationale politiek door de burgers beter herkenbaar worden.

Het beleid per sector

Milieu

Hoewel de milieuproblematiek ook nationale en zelfs lokale dimensies heeft valt er nauwelijks een meer grensoverschrijdend beleidsterrein te noemen dan het milieu.

Op dit cruciale terrein is het rentmeesterschap in het verleden verwaarloosd.

Een verder doorgaande vervuiling van bodem, lucht en water is ontoelaatbaar. Vanuit de verantwoordelijkheid van burger en overheid voor het bewaren van Gods schepping menen wij dat de economische doelstellingen van de EG alleen verwezenlijkt mogen worden met een gelijktijdige versterkte aanpak van de milieuproblematiek. De volgende maatregelen in EG-verband dienen minimale voorwaarden te zijn om de voortgaande aantasting van ons milieu een halt toe te roepen:

- strengere richtlijnen voor uitlaatgassen van auto's (bij voorkeur conform de huidige normen zoals die in de Verenigde Staten gelden);
- verbod op gebruik van chloorfluorkoolwaterstoffen;
- een daadwerkelijke terugdringing van de Rijn-vervuiling;
- verbod op de verbranding van kankerverwekkende PCB's op de Noordzee, alsmede een drastische terugdringing van de lozing van zware metalen, direct of indirect, op die zee;
- betere controle op de afvoer en verwerking van (chemisch) afval.

Landbouw & Visserij

Wij constateren met instemming, dat het productievolume van landbouwprodukten over de laatste jaren meer onder controle is gebracht. Voortzetting van dit beleid is geboden.

Vraag en aanbod komen daardoor meer met elkaar in evenwicht.

De marktondersteuning kan hierdoor geleidelijk verminderen. Toch moet hierbij gewaakt worden voor te grote inkomensachteruitgang bij de boeren. Begeleidende sociaal-structurele maatregelen zijn nodig.

Ook aan tijdelijke inkomenssteun zal in bepaalde situaties niet zijn te ontkomen.

Landbouw en milieu zijn in toenemende mate op gespannen voet met elkaar komen te staan. De landbouw dient meer te rekenen met de milieu-eisen. Milieuvriendelijke en zo mogelijk extensieve produktietechnieken dienen te worden aangemoedigd. Alle regelgeving moet zodanig doorzichtig zijn, dat fraude en toename van bureaucratie worden voorkomen. Op het gebied van de veldwinnende bio-technologie, bijvoorbeeld de toepassing van genetische manipulatie in de veehouderij, achten wij het noodzakelijk dat ook binnen de EG een discussie plaatsvindt over de ethische aspecten daarvan alvorens besloten wordt tot regelgeving.

Voor de visserij dient uitgangspunt te zijn de vrije zee voor de vissers uit de EG-lidstaten, dus de 200-mijlszone daarbij inbegrepen. Vissers uit andere landen dienen, tenzij er evenredige vrijheid is, uit deze wateren te worden geweerd. De overcapaciteit in de visserij moet worden afgebouwd. Hierbij dienen sociale aspecten, met name voor de kleine vissers, te worden meegewogen. Dat geldt evenzeer voor een rechtvaardige verdeling van de quota. Onbenutte quota moeten, na overleg tussen de betrokken lidstaten, herverdeeld kunnen worden.

Financiering van de EG

Met het oog op de verwezenlijking van de interne markt is in EG-kader afgesproken, dat de uitgaven in 1992 maximaal 1,2% van het Bruto Nationaal Produkt van de lidstaten mogen zijn. De zuidelijke lidstaten zullen daardoor minder bijdragen. Gezien het verschil in draagkracht tussen de rijkere noordelijke en armere zuidelijke lidstaten achten wij dit een goede zaak. Voortzetting van een beleid dat gericht is op effectieve ondersteuning van de achtergebleven regio's om de sociaal-ecomomische ontwikkeling van deze gebieden te bevorderen heeft onze steun. Wel wensen wij dat de in het kader van dit beleid bestede middelen, zo doelmatig mogelijk worden besteed.

Monetaire politiek

Het Europese Monetaire Stelsel is een waardevol instrument gebleken tot stabilisering van de wisselkoersen. Ook heeft deze samenwerking de verhouding tussen de centrale banken van de bij het EMS aangesloten landen verbeterd. De EG-lidstaten blijven primair verantwoordelijk voor het door hen te voeren monetaire beleid. Wij wijzen daarom een verdere uitholling van deze samenwerking in de richting van één centrale Europese bank in het kader van een zogenaamde Europese Monetaire Unie, af. Een Europese munt achten wij in ditzelfde kader ongewenst en onnodig.

Sociale zaken

De EG-lidstaten hebben elk een eigen stelsel van sociale zekerheid met een eigen wijze van organisatie en financiering.

Dit is een gevolg van de diverse nationale sociaal-economische structuren en politieke tradities. Wij menen dat de verdere uitbouw van de sociale zekerheid voorbehouden is en moet blijven aan de nationale regeringen.

Afstemming van de sociale zekerheidsstelsels is in EG-verband alleen gewenst, wanneer het gaat om grensoverschrijdende beleidsaspecten. Mannen en vrouwen moeten, wanneer de arbeidsomstandigheden gelijk zijn, een gelijke beloning krijgen.

Vervoer

Een bepaald positief aspect van de realisering van de interne markt is de ontwikkeling van de vervoersmarkt tussen de lidstaten. Onnodige grensbelemmeringen, ingewikkelde administraties en sterk uiteenlopende regelgeving verhinderen de doorgang van het verkeer en drijven daarmee de vervoerskosten op. Wij zijn daarom ook voor een vrije vervoersmarkt tussen de EG-landen. Kwantitatieve belemmeringen dienen te verdwijnen, kwaliteitsvereisten moeten worden geharmoniseerd. Gelet op hun geringe milieubelasting verdienen de binnenvaart en het spoorwegvervoer speciale aandacht.

Per vervoerssector betekent dit o.a.:

- wegvervoer: opheffing van discriminatie naar nationaliteit en handhaving van de motorrijtuigenbelasting op grond van het nationaliteitsbeginsel;
 - binnenvaart: verwezenlijking van een internationale sloopregeling mede met EG-steun, om vraag en aanbod van de ladingcapaciteit meer in evenwicht te brengen;
 - zeevaart: het terugdringen van de voortgaande 'uitvlagging' door een gunstiger concurrentiepositie van de Europese vloot te bevorderen;
 - luchtvaart: een optimaal begeleidingssysteem voor het luchtverkeer en een verdere vrijmaking van de markttoegang zodat een vrijere concurrentie mogelijk wordt.
- Dit mag overigens nimmer ten koste van de veiligheid gaan.

Ontwikkelingssamenwerking

De Bijbelse boodschap strekt zich nadrukkelijk ook uit tot een eerlijke verdeling van de welvaart voor de ontwikkelingslanden. Bij het totstandbrengen van de interne markt dienen extra maatregelen ten gunste van de derde wereld te worden genomen.

Hulp en structurele steunverlening moeten vanuit de EG, in coördinatie met nationale programma's gegeven worden. In dit kader past het, grondstoffenovereenkomsten met ontwikkelingslanden voortdurend zo aan te passen, dat de prijzen stabiel blijven.

Wij bepleiten hierin dan ook voortgaande steun door middel van de Lomé-verdragen.

Culturele identiteit

De wettelijke gelijkberechtiging van de talen binnen de EG dient onverkort te worden gehandhaafd. Bemoeienis van de EG met het nationale onderwijsstelsel dient te worden afgewezen. De activiteiten van de EG op dit terrein worden beperkt tot grensoverschrijdende zaken (uitwisselingsprogramma's van studenten, de wederzijdse erkenning van diploma's, samenwerking tussen universiteiten).

Vrede en veiligheid

De Europese Politieke Samenwerking (EPS) dient beperkt te blijven tot uitwisseling van informatie en coördinatie van standpunten. Deze samenwerking laat de ruimte voor een eigen beleid van de lidstaten onverlet. De EPS dient zich van een beleid inzake militaire veiligheid te onthouden. Wij zien die taak weggelegd voor het NAVO-verband.

In dat verband dient het ook te blijven: de toenemende bemoeienis van het Europese parlement met militaire en strategische zaken staat haaks op deze opvatting.

Samenwerking tussen de Europese landen op militair- en veiligheidsgebied dient in NAVO-kader plaats te vinden. Voorkomen dient te worden dat handelspolitieke geschillen tussen de EG en de Verenigde Staten een negatief effect krijgen in de Atlantische relatie op het gebied van vrede en veiligheid. Ontwikkelingen in de richting van een protectionistisch 'fort Europa' op handelspolitiek gebied wijzen wij mede daarom af.

Kandidatenlijst Europese verkiezingen 15 juni 1989

1. **Ir. L. van der Waal, Ridderkerk (SGP)**
2. **E. van Middelkoop, Berkel (GPV)**
3. **Mr. R. van Dam, Barneveld (RPF)**
4. Mr. G. Holdijk, Apeldoorn (SGP)
5. Dr. J. Blokland, Capelle a/d IJssel (GPV)
6. Ir. A.W. Biersteker, Wezep (RPF)
7. Dr. H.A. Hofman, Apeldoorn (SGP)
8. Drs. M.P.H. van Haften, 's-Gravenhage (GPV)
9. Drs. P. van Dalen, Houten (RPF)
10. A.K. van der Staaij, Rhenen (SGP)
11. Drs. S. de Vries, Groningen (GPV)
12. G.P.A. Beukema, Amsterdam (RPF)
13. G. van den Berg, Veenendaal (SGP)
14. Drs. A.H. Poelman, Krimpen a/d IJssel (GPV)
15. P. Langeler, Veendam (RPF)
16. H.G. Barendregt, Barendrecht (SGP)
17. Drs. A. Kamsteeg, Amersfoort (GPV)
18. Ir. A. Kadijk, Dronten (RPF)
19. Ir. M. Houtman, Gouda (SGP)
20. Drs. P. Dijkstra, Drachten (GPV)
21. Drs. H. Visser, Wezep (RPF)
22. Drs. M. Burggraaf, Krimpen a/d IJssel (SGP)
23. Drs. J. Douma, Zoetermeer (GPV)
24. Mr. A. Rouvoet, Maarssen (RPF)
25. P. Mulder, Waddinxveen (SGP)
26. Drs. H. Timmermans, Hoevelaken (GPV)
27. C.A.E. de Jonge, Vlaardingen (RPF)
28. A. de Boer, Twello (SGP)
29. Dr. A.J. Verbrugh, Dordrecht (GPV)
30. A. de Graaf, Veenendaal (RPF)

SGP, GPV en RPF samen in het Europese Parlement.

Stemt lijst

Dit betekent dat wij namens U:

- politiek bedrijven naar Bijbelse normen;
- samenwerking tussen EG-landen voorstaan;
- ons verzetten tegen het streven naar een Europese superstaat.

Wilt U meer weten? Vraag dan ons
Euromanifest (gratis) aan:

Partijbureau SGP,
Laan van Meerdervoort 165,
2517 AZ 's-Gravenhage.
Tel. (070) 45 62 26 / 46 86 88.

Partijbureau GPV,
Postbus 439, 3800 AK Amersfoort.
Tel. (033) 61 35 46.

Partijbureau RPF, Postbus 302,
8070 AH Nunspeet.
Tel. (03412) 5 67 44.

SGP

GPV

RPF